

[Udenrigsministeren]

bleringsret, og endelig den nye artikel 100 a. Den nye procedure skal ud over det kun finde anvendelse på visse spørgsmål vedrørende forskning, teknologi, økonomisk støtte til de dårligst stillede medlemslande og sociale spørgsmål.

På den baggrund synes jeg nok, man må sige, det vil være yderst sjældent, at et forslag til retsakt inden for et af disse områder vil være så presserende eller vægtigt for Fællesskabets virke, at Parlamentet igennem en blokering, som jo allerede er vanskelig, fordi over halvdelen af medlemmerne skal være til stede i Parlamentet og skal stemme imod med støtte af mindst ét medlemsland, kommer til at påvirke Fællesskabet og medlemslandene. Erfaringen viser tværtimod, at retsakter på de pågældende områder er meget lang tid undervejs, og at deres endelige vedtagelse uhyre sjældent må ske inden for bestemte tidsfrister.

Men dette er som bekendt en problemstilling, vi vil få lejlighed til at diskutere nærmere på baggrund af, at vi ikke har været i stand til at nå frem til en endelig tekst i den hidtidige behandling inden for rammerne af regeringskonferencen.

Hr. Niels Helveg Petersen nævner det ønske, man har i det radikale venstre om at få en meget omfattende offentlig debat, når teksterne er endeligt færdige. Dette er et ønske, regeringen deler. Jeg synes dog, man i den forbindelse bør sige, at vi jo allerede har haft en utrolig høj grad af åbenhed omkring hele forhandlingsforløbet. Regeringen har lagt samtlige de papirer frem i markedsudvalget, som er fremkommet på regeringskonferencen, og vi har gjort det uden fortrolighedsklausul. Vi burde såmænd nok have stemplet fortroligt på, men vi vidste, at de alligevel ville dukke op i debatten, så vi lod være. Der har altså allerede været – og jeg beder om, at man modsiger mig, hvis man ikke er enig deri – en meget høj grad af åbenhed omkring hele handlingsforløbet.

Men jeg vil da gerne tilslutte mig ønsket om, at vi får en så åben og bred offentlig debat som muligt netop ud fra det ønske, hr. Niels Helveg Petersen også fremfører, at der ikke om denne sag må kunne dannes myter, som på et senere tidspunkt skaber problemer for befolkningens fulde opbakning af vores medlemskab af Fællesskaberne.

Som en lille, lidt bitter sidebemærkning kan jeg sige, at den offentlige debat jo hidtil har været domineret af modstanderne. På tilhængerside har der vist ikke været ret mange andre end hr. Ivar Nørgaard og mig selv, som gennem særdeles flittig skribent- og debattørvirksomhed har været ude i den offentlige debat. Man kunne egentlig håbe, at der var lidt flere fra vores tilhængerside, der gik ud i den offentlige debat om disse spørgsmål, så den ikke i så høj grad, som tilfældet er, bliver domineret af modstanderne.

Hr. Albrechtsen stillede et meget teknisk og kompliceret spørgsmål angående artikel 6 i det indre marked. Jeg havde egentlig lyst til at lade spørgsmålet ligge, men så ved jeg af bitter erfaring, at hr. Albrechtsen kommer herop igen, så jeg vil svare hr. Albrechtsen, selv om det er meget teknisk, at denne artikel 6, der drejer sig om, at nogle regler, der er gældende ét sted, ved kvalificeret flertal også skal kunne udvides til at gælde andre steder, er ganske parallel med den regel, der i forvejen findes om vedtagelse af direktiver med kvalificeret flertal, og at de beskyttelsesregler vedrørende artikel 36 samt miljø og indre miljø, som er gældende, når det drejer sig om direktiver, selvfølgelig også er gældende, når det drejer sig om artikel 6. Jeg håber, det besvarer hr. Albrechtsens spørgsmål.

Flere har været inde på spørgsmålet om åbningen af det europæiske politiske samarbejde, og specielt spørgsmålet om Norges forhold har ofte været genstand for debat. I den forbindelse kan jeg oplyse, at jeg så sent som her sidst i eftermiddags har modtaget en henvendelse fra min norske kollega, udenrigsminister Stray, der sender mig en offentlig presseudtalelse, han har afgivet, og hvori han udtaler, at Norge sætter stor pris på den indsats, Danmark i denne diskussion har gjort for at tilgodese også norske interesser, og han fremholder i den udtalelse, at han ser positivt på beslutningen om at traktatfæste EF-landenes udenrigspolitiske samarbejde, og at det er af særlig interesse for Norge, at EF-landene her slår fast, at de vil have en åben holdning til samarbejde med europæiske demokratier uden for EF. Det fremgår altså af den henvendelse, der er kommet fra den norske regering, at man dér er meget tilfreds med de danske anstrengelser for, at